

ŠATNA

11

Školní časopis ZŠ Vsetín, Luh 1544

Školní rok 2015/2016

Březen

Úvodník...

Vážení žáci a velevážení učitelé této školy. Opět se setkáváme v novém čísle časopisu ŠATNA. Na začátek bych rád uvedl, že jak pro naši redakci a parlament, tak i pro všechny účastníky každodenního života v této škole nebylo jednoduché se smířit se smutnou událostí, která v lednu naši školu postihla.

Lenka byla, tak jako každý z nás, neobyčejnou bytostí s vlastnostmi více než pozitivními. Uměla rozdávat radost tak, jak to umí jen málokdo. A práce, které pro naši školu a pro nás všechny udělala, je nesčetně. A proto bychom rádi věnovali toto číslo šatny Lence, která pro nás tolik znamenala a rádi bychom, aby se na ni vzpomínalo s úctou.

Redakce Šatna

Co se děje...

Karnevalová sezona

Pomalu už se blíží sezona karnevalů, a i když už jste na nějakém karnevalu určitě byli, tak bychom vám rádi představili ty nejkarnevalovější karnevaly, a to karnevaly v Riu a Nice.

Karneval v Riu je světoznámý festival v brazilském Riu de Janeiro, při němž městem chodí velké průvody extravagantně oděných tanečníků a tanečnic pohybujiících se v rytmu tance samba. Akce se koná každý rok na přelomu února a března a navštíví ji denně okolo dvou milionů lidí. S karnevalovými akcemi se lze v době konání festivalu setkat po celém městě. Nejdůležitější část festivalu se ale odehrává na místě zvaném Sambodrom. V roce 1984 byl postaven podle návrhu brazilského architekta Oscara Niemeyera. Úsek určený pro karneval měří 700 metrů a pojme až 90.000 návštěvníků. Akce se koná vždy od pátku do středy. Přehlídka vítězů tanečních soutěží se pak jako vyvrcholení odehrává v sobotu po konci karnevalu. Termín je pohyblivý, řídí se tím, že poslední den karnevalu vždy připadá na Popeleční středu, což obvykle bývá na konci února.

Karneval v Nice je doslova součástí pomyslné DNA tohoto města, rozkládajícího se v Provence na jihu Francie. **Koná se tam už od středověku, pravděpodobně od roku 1294**, a zejména v posledních letech je nejvýznamnější zimní událostí pořádanou na Azurovém pobřeží. **Každý rok navštíví Karneval v Nice přibližně milion lidí**, z toho se více než polovina účastní placených přehlídek. Všichni ti, kteří na této akci profitují, vydělají dohromady přibližně 2 miliony eur. Je tedy jasné, že se rozhodně nejedná o bezvýznamnou událost pro pár lidí.

Recitační soutěž v Luhu

Když se žáci vrátí z vánočních prázdnin, nastává čas příprav na recitační soutěž. Není to období lehké, ale když do něj jdou učitelé i žáci s patřičným nasazením (někdy je té energie zapotřebí kapku víc), tak bývá

vše završeno pěkným pocitem, že se zase něco povedlo. I letos jsme tedy společně s žáky vybírali texty, opakovaně procvičovali přednes, ono pověstné „mletí kafemlínku“ jsme se snažili rozředit pauzami, zpěvnou melodií, důrazem a jinými výrazovými prostředky. Pro tyto dny mám pracovní název „těžko na cvičišti.“ Pak ovšem nastane den D, o kterém se rozhodně nedá říct, že by žákům bylo „lehko na bojišti.“ Naopak. Nervozita dokáže naše recitující pořádně potrápiti i ve školním kole.

Jak to tedy dopadlo? Sešli jsme se 10. února 2016 už v osm hodin ráno. Celkem třicet pět soutěžících. Porota (paní učitelky Haplová, Indrová a Blažková) pozorně vyslechla poezii i prózu, texty poučné, poetické i legrační. Asi nejvíce nás pobavila povídka J. Šimka a J. Grossmanna Návštěva v ZOO v podání Markéty Hurtové (9. r). Interpretka sehrála všechny žáky i samotného profesora Zelí, kteří v povídce vystupují, opravdu věrohodně. Díky Markétko! Bylo oceněno prvním místem v kategorii 8. a 9. ročník. Báseň J. Suchého Můj pes Máslo v milém podání Katky Černé nás dojal a ocenily jsme jej druhým místem v kategorii 8. - 9. r. Třetí místo se svým přirozeným projevem obsadila Michaela Javorková (8. r) s textem Soni Pavelkové Splín.

V kategorii 6. a 7. ročníku zvítězila Maruška Fojtů, která si vybrala závažnější text Milana Kundery Vše prozrazeno, jsou spolu naposled. Velký potlesk svědčil o tom, že se její citlivý přednes líbil. Druhé místo patří Janu Dubčákovi. Zabrousil do romantismu, k A. S. Puškinovi. Báseň Můj portrét v Honzově podání nás velmi zaujala. A do třetice? Viktorie Divínová a text od Jiřího Suchého Z deníku praktické dívky Zuzany. Obtížný text a suverénní přednes Viktorce vynesl třetí příčku. První a druhá místa postupují do okrskového kola, které se koná v ALCEDU. Držíme palce! Tak zase příští rok. Budeme se těšit!

Mgr. M. Blažková

„Světlem letem - Zeměpisná olympiáda 2016“

Zeměpisná olympiáda je soutěž ze zeměpisu, do které se může prostřednictvím školního kola zapojit každý žák. I na naší škole letos proběhlo školní kolo olympiády, a to ve středu 10. února. Všichni žáci, které ve škole zajímá zeměpis, mají znalosti o přírodě i lidské společnosti a baví je sledovat dění ve světě i kolem sebe se sešli a čekalo je zdatat úskalí mnoha zeměpisných otázek a úkolů. Museli nejen prokázat své vědomosti a znalosti, ale i dovednost práce s atlasem. Zajímavá témata byla rozdělena do tří kategorií, podle věku žáků. Celkem se účastnilo 19 odvážných zájemců.

Úspěšní řešitelé z každé kategorie postupují do okresního kola:

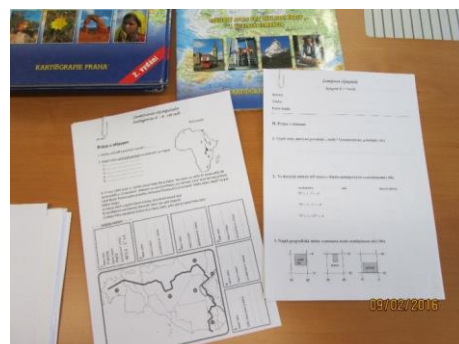
- Kategorie A – Hykl Horymír (VI. A)
- Kategorie B – Procházka Petr (VII. A)
- Kategorie C – Hurtová Markéta (IX. B)

Všem děkujeme za účast a postupujícím přejeme hodně úspěchů v dalším kole!

Mgr. Martina Teplá

PS: Co jsme ještě zjistili

A to ještě není konec, Mája Hurtová postoupila až do krajského kola. Gratulujeme a přejeme mnoho dalších úspěchů. Přeje Redakce ☺

Bludiště

Poprvé to vypuklo 24. 11. v brzkých ranních hodinách. Celá 9. B a dalších 20 lidí naskákalo do autobusu a jelo se. Kam? Směr Ostrava – Radvanice přímo so studia ČT. Tam se týmu ujali maskéři, dostali jsme červené dresy, seznámili jsme se s pravidly i s moderátorem Romanem Pastorkem a hurá do studia! Ze začátku jsme se divili, celé to vypadalo temně a mnohem menší, než na televizní obrazovce.

Náš první soupeř byl z Ostravy, jmenovali se Dubiňáci. My jsme si dali jméno Cihličky. V otázkách se nám dařilo tak na 50%, paní Šimková nám přispěla body za svůj úkol, světelné bludiště, který bravurně zvládla. Laserový labyrint nám vyšel na jedničku, lanová dráha ale nebyla zdaleka tak lehká, jak se zdá, takže nevynesla tolik bodů, jako tajenka, kterou se nám díkybohu podařilo uhodnout, ale i tak to vše stačilo na vítězství. A po výkonu u balancovníku jsme spokojeni odjízďeli domů i s cenami stříbrného Bludišťáka.

Další „výlet“ se konal 6. ledna 2016. V tomto druhém kole se nám dařilo nejvíce. Olívie bleskově zdolala kruhovou překážku, na lanové dráze létali Bludišťáci, včetně zlatého, do košů, na otázky jsme odpovídali správně a rychle a podařilo se nám uhodnout i tajenku. Vyhráli jsme! I balancovník jsme zvládli hladce a bez komplikací.

Hned ten den se natáčel ještě třetí díl, posledními soupeři se nám stali Myšáci

z Moravské Třebové. Všichni jsme už byli unavení a vyčerpaní, ale i tak se nám podařilo napotřetí zvítězit. Domů jsme jeli za tmy, ale plní radosti a nadšení, celý autobus zpíval a smál se.

Moc bych chtěla poděkovat všem divákům, kteří nám fandili a tleskali, i když už byli znavení a bolely je ruce, a taky děkuju všem paním učitelkám, které nás skvěle povzbuzovaly.

A na závěr recenze od členů týmu:

Kapitán Honza Ptáček: „Čau! Jako první musím poděkovat za nominaci do týmu. Všechny díly jsem si užil, a kdybych mohl, tak bych se tam určitě vrátil.“

Olívie Lukášová: „Ahoj! V Bludišti se mi moc líbilo a myslím se, že to byla velice příjemná zkušenost. Tímto děkuju našemu týmu složenému z Janínka, Páji a Kýty.“

Markéta Halbichová: „V Bludišti se mi hodně líbilo. Studio bylo celkem malé na to, jak vypadá obrovsky v televizi. Celkově natáčení bylo hodně náročné jak pro nás soutěžící, tak pro diváky, kteří museli pořád hlasitě povzbuzovat a tleskat. Několikrát jsme museli opakovat tu stejnou scénu, což bylo nejvíce vyčerpávající.“

Markéta Hurtová: „Já jsem si Bludiště skvěle užila, byla tam jedinečná přátelská atmosféra a perfektní soudržnost, všech 50 nás tvořilo úžasný tým, prostě báječný kolektiv!“

Markéta Hurtová, IX.B

Drbárna...

Rozhovor s Petrou Janošíkovou

Dnes jsme si pro vás připravili rozhovor s paní učitelkou **Petrou Janošíkovou**, která na naší škole vyučuje hlavně hudební výchovu. Kromě odpovědí na otázky bylo naší podmínkou i společné foto. Nejdříve se sice trochu bránila, ale po krátkém přemlouvání to klaplo, a vznikl tento rozhovor i fotka. Přejeme pěkné počteníčko.

1. Jak dlouho učíte na této škole?

Tak to vím přesně, 5 měsíců.

2. Když někdo v hodině plácne něco trochu neslušného, ale i přesto směšného a vám se chce smát, co s tím uděláte?

Hmm... Většinou se pousměju, ale i přesto ho hned potom pokárám.

3. Jaký je váš nejdelší vlas?

No... O tom jsem nikdy nepřemýšlela. Odhaduju ho tak na 66,7 cm.

4. Čím jste chtěla být ve školce?

Už si moc nevzpomínám, ale mezi vysněná povolání patřila: učitelka, dietní sestra, průvodkyně, prodavačka atd. Jsem ráda, že se mi jedno splnilo.

5. Vaříte ráda?

Moc ráda, horší už je umývání nádobí.

6. Jaká jste byla, když jste chodila do školy? Oblíbená/neoblíbená, hodná/výlupek?

Byla jsem tak přiměřeně oblíbená a asi i přiměřeně hodná.

7. Jaký je váš nejlepší zážitek z prázdnin?

Můj nejlepší zážitek z prázdnin? Samozřejmě že pobyt v Anglii.

8. Kdybyste měla možnost vybrat si nějaké anglické jméno, jaké by to bylo?

Asi Marianne.

9. Jakou máte barvu kartáčku na zuby?

To je otázka! Můj kartáček je světle modrobílý.

10. Hrajete na nějaký hudební nástroj? Na jaký?

Ano. Hraju na klavír a varhany.

11. Jaké je vaše životní motto?

Chovej se k ostatním tak, jak chceš, aby se chovali k tobě.

Michaela Čermáková a Natálie Tkadlecová, V.A

Povídky...

Již dlouho očekávaná

Alohmova kometa prolétá kolem Země jen jednou za 154 let. A jaklem to hezky trefil, že zrovna tento rok, tedy rok 2016 je tím výjimečným. Těším se na to už od té doby, co jsem se hvězdářstvím a astronomií začal zabývat. Zprvu jsem si hvězdy maloval jako malé puntíky uprostřed velkého a tajuplného vesmíru, ale teď, když jsem už zase o něco dál, je zakresluji do velkých obrazců, které tvoří zvěrokruhy souhvězdí.

Hned po večeři jsem se zavřel do pokoje. A kolem deváté, ostatně jako každý večer už na mě táta bušil, abych zalehl ke spánku. Na chvíli jsem ulehl do postele, ale hned jsem byl zase na nohou. Nesmím dělat moc velký rámus, protože ložnice rodičů je hned vedle. Otevřel jsem svůj deník, abych se ujistil, že čas letu komety je opravdu 22:05 a let trvá jen pár minut.

Tajná mise mohla právě začít. Ale jelikož mi rodiče zabavili dalekohled, protože astronomii chápou jako ztrátu času a je pro ně důležitější paleontologie a alchymistka, musel jsem nejdříve svůj dalekohled vysvobodit ze spárů mopů, kyblíků, mycích prostředků a smrdutých hader. A po zhlédnutí nezapomenutelného letu komety, jej zase vrátit zpět do špajzky.

Cvak, cvak zaskřehotal zámek, když jsem odemýkal dveře od svého pokoje. Potichu jsem se plížil tmavou chodbou až ke dveřím špajzky. Otevřel jsem dveře a oprášil svůj drahocenný dalekohled. Potichoučku jako myška jsem jej vytlačil ze špajzky. Avšak cesta zpět do pokoje bude probíhat pomaleji, protože dalekohled je dosti široký, a já bych nerad aby někde bouchl do dveří nebo do stěny. Posouvání dalekohledu po chodbě šlo těžko, kolečka byla ztuhlá a tak se posouval velmi pomalu.

Bylo jen velikým štěstím, že jsem nikoho nevzbudil, dalekohled bezpečně dopravil do pokoje. Podíval jsem se na hodiny, na nichž číslice svítily jako oči našeho kocoura. Bylo 21:45. „Už nemám moc času.“ Pomyslel jsem si. Otevřel jsem okno a začal dalekohled sestavovat. Velikou hlavici tzv. oko dalekohledu (jak tomu vždycky říkal děda) jsem nasadil na jeho tři železné nožky.

A už se dívám vzhůru. Noc plná hvězd rozestých nepravidelně po celé obloze, to je to co se mi na astronomii nejvíce líbí, každou noc může člověk čekat od vesmíru nějaké nové překvapení.

Dnes byla všechna souhvězdí posunuta mírně severojižně, jako by kousek popošla ze svého místa, aby uvolnila cestu prolétající kometě.

Necelé dvě minuty trvaly do doby, než zahlédnu kometu. Připadaly mi jako celé dny a týdny. Obléval mě studený pot a já už začínal být netrpělivý. Ale jak se říká: Dočkej času, jako husa klasu. A tak i já jsem se dočkal.

Přesně ve 22:05 se oblohou pronesla rudá záře, která jistě oslnila všechny astrology trpělivě vyhlížející svou vytouženou kometu. Malá červenooranžová tečka, nacházející se až za planetou Neptun se rychle přibližovala. Za chvíli dosáhla velikosti ping-pongového míčku a za vteřinku již míče fotbalového.

Kometa měla tvar geoidu a po stranách byla mírně začervenalá, jako by se před lidstvem styděla, že se objevuje až po tak dlouhé době.

Let trval sice jen pár minut, ale ta krása a radost, která se z komety přímo řinula, se mi uchovala ve vzpomínkách až do konce života.

A tak, lidé prožívejme každý den naplno, protože nikdy nevíme, co nám vesmír na další den nachystá.

Borusík Kryštof, IX. A

Mezi námi zvířaty...

Nazdar čtenáři, dnes jsem si pro tebe připravila v rubrice Mezi námi zvířaty, dvě zvířata, o kterých jsi možná ještě neslyšel a tak se můžeš něco nového ze světa zvířat přiučit.

Antilopa žirafí

Dorůstá průměrné délky kolem 150 cm. Hmotnost u samců se pohybuje kolem 45 kg, zatímco samice jsou o poznání lehčí. K jejím poznávacím znamením patří především dlouhý krk, podle kterého je nazývána žirafí a malá, zašpičatělá hlava s dlouhými ušima. Rohy nosí jen samci, a dorůstají do délky až 30 cm. Samci se od samic liší nejen rohy, ale také mohutnějším krkem a často tmavším zbarvením. Antilopa žirafí na rozdíl od jiných druhů antilop a gazel dokáže dostávat potravu z vyšších stromů a to takovým způsobem, že se postaví na zadní končetiny a natáhne přitom svůj dlouhý krk, kterým se k listům, plodům a květům lehčeji dostane. Díky tomu, že je zcela nezávislá na vodě, dokáže přežít i ve velmi suchých lokalitách. Páření tohoto druhu může probíhat kdykoli během roku. Samice je březí 7 měsíců a rodí jen jedno mládě, které po narození váží zhruba 3 kg. V přírodě se Antilopa žirafí dožívá zhruba osmi let v zajetí pak i více než třinácti let.

Fosa

Fosa dorůstá délky kolem 60-80 cm. Většinou váží kolem 7-12 kg. Sice vypadá mile, ale domorodci jej nemají příliš v lásce, jelikož jim loví slepice a domácí zvířata. Díky obrovskému ničení pralesů na Madagaskaru se také těmto šelmám zmenšuje prostor k životu a kvůli tomu jim hrozí vyhynutí. Fosa jsou samotářská zvířata, vyhledávají se pouze v období páření. Samice je březí tři měsíce a rodí obvykle 2-4 mláďata. V zoologických zahradách se fosa chovají poměrně vzácně a jejich rozmnožování není jednoduché.

Kristýna Martinková V. A

SOK...

Jarní osmisměrka

Jelikož je Zima u konce, nachystala jsem si pro vás jarní osmisměrku a tajenku, aby vás Jaro nevylekalo a byli jste na něj dostatečně připraveni.

Najdi slova v osmisměrce a ze zbylých písmen vytvoř tajenku, tím že některé vyškrtáš. Zbylá slova ti dotvoří vtip. Hodně štěstí.

Tati co je to kamzík? Ale, taková blbá ryba. Ale tady píšou, že kamzík skáče po skalách.

No tak vidíš jaká... (tajenka)

P	R	V	O	S	E	N	K	A	S
O	R	CH	I	D	E	J	E	A	N
M	ů	J	E	L	O	I	M	B	Ě
N	Ž	T	E	T	L	O	Á	R	Ž
Ě	E	CH	E	I	B	L	K	V	E
N	B	L	L	S	I	C	R	A	N
K	Á	R	Y	S	U	T	K	A	K
A	T	R	Á	V	A	B	A	.	A

prvosenka, sněženka, vrba, mák, lilie, orchidej, růže, narcis, pomněnka, tráva, kaktus

Přesmyčky

Z písmen poskládej názvy rostlin, a ty pak přiřaď ke skupině, ke které se nejvíce hodí.

ROVAJ, CHEBLOMĚ, DEJLE, ŇOBALJ, LITUNPÁ

1. Ovocné: hrušeň, švestka, třešeň...
2. Mechy: měřík, loděnka, ploník, kuželočepka...
3. Jehličnany: borovice, smrk...
4. Okrasné: růže, kopretina, fialka...
5. Listnaté: bříza, lípa...

